

Sygn. akt VI Ka 192/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Elżbieta Kosecka - Sobczak (spr.)
Sędziowie:	SSO Irena Śmietana SSO Irena Linkiewicz
Protokolant	stażysta Kinga Opalka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Mirosławy Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2014r.,

sprawy M. M.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 12 marca 2014 r., sygn. akt VIII K 34/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Elblągu

do ponownego rozpoznania

Sygn. VI Ka **192/14**

UZASADNIENIE

Pod sygnaturą VIII K 34/14 Sądu Rejonowego w Elblągu prowadzono sprawę z wniosku skazanego M. M. o wyrok łączny. W ocenie sądu rozpoznającego sprawę należało rozważyć czy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego w zakresie dot. prawomocnych wyroków:

1. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 listopada 2001 r., wydanym w sprawie II K 9/01, za czyny z art. 280 § 1 k.k. i in., na karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 26 kwietnia 2006 r., wydanym w sprawie II K 1256/05, za czyn z art. 158 § 2 k.k., popełniony 15 czerwca 2005 r., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
3. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 23 marca 2010 r., wydanym w sprawie

II K 396/10, za ciąg czynów z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniach 05 i 13 grudnia 2008 r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

4. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 czerwca 2013 r., wydanym w sprawie VIII K 460/13, za czyny z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony w dniu 10 grudnia 2012 r., na karę 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności,

5. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12 lipca 2013 r., wydanym w sprawie VIII K 518/13, za czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 02 kwietnia 2013 r., na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Po przeanalizowaniu w/w wyroków jednostkowych Sąd Rejonowy w Elblągu wyrokiem łącznym z dnia 12 marca 2014r. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wobec M. M. prawomocnymi wyrokami: Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 czerwca 2013 r., wydanym w sprawie VIII K 460/13 i Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12 lipca 2013 wydanym w sprawie VIII K 518/13 i wymierzył skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy, a nadto stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych wydanych w sprawach VIII K 460/13 i VIII K 518/13 podlegają odrębnemu wykonaniu.

Ponadto na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. umarzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego odnośnie wyroków Sądu Rejonowego w Elblągu wydanych w sprawach II K 9/01, II K 1256/05 i VIII K 396/10 i zwolnił skazanego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Z wyrokiem tym nie zgodził się skazany i wniósł o orzeczenie kary łącznej, nie z zastosowaniem zasady kumulacji, lecz z zastosowaniem absorpcji. Zauważył, że jest młodą osobą, w jednostce penitencjarnej cieszy się dobrą opinią, zamierza w przyszłości przestrzegać porządku prawnego. Podnosząc powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez skazanego skutkować musiała uchyleniem zaskarżonego wyroku z jednoczesnym przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Nie oceniając zasadności apelacji skazanego wniesionej w zakresie rażącej surowości wymierzonej kary łącznej, to należy zauważyć, że Sąd Rejonowy nie dostrzegł, że jednym z wyroków, którymi dotychczas został skazany M. M., a co wynika z informacji o karalności tego skazanego (k.11-13) oraz treści postanowienia Sądu Okręgowego w Elblągu w sprawie II K 89/10 (k.28-29), nie był mylnie przywołany w zaskarżonym wyroku łącznym w pkt. 1 wyrok Sądu Rejonowego z dnia 27 listopada 2001r. w sprawie II K 9/01 tylko wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu w sprawie II K 9/01.

Dlatego należy przyjąć, że zaskarżony apelacją wyrok wydano z rażącym naruszeniem przepisu art. 569 § 2 kpk, co skutkowało zaistnieniem sytuacji, w której sąd niższego rzędu orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu (art. 439 § 1 pkt 4 kpk), a więc równoznacznej z koniecznością uchylenia tego wyroku, niezależnie od wpływu tego uchybienia na jego treść (art. 439 § 1 kpk). Właściwość funkcjonalna sądu do wydania wyroku łącznego określona została w ustawie procesowej poprzez wskazanie m.in. dwóch reguł. Pierwszą z nich formułuje przepis art. 569 § 1 kpk i zgodnie z jego treścią, właściwy jest sąd, który ostatni wydał wyrok w pierwszej instancji. Drugą zaś ze wspomnianych reguł wskazuje przepis art. 569 § 2 kpk, stanowiąc, iż w sytuacji, gdy w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu. Należy podzielić przekonanie, wyrażone przez Sąd Najwyższy, że „dla określenia właściwości sądu do wydania wyroku łącznego miarodajne jest nie to, które z kar orzeczonych poszczególnymi wyrokami podlegają połączeniu, lecz to, wyroki których sądów badane są przez pryzmat spełnienia warunków określonych w art. 85 i in. kk” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2010 r., IV KK 271/09,

OSNKW 2010, z. 7, poz. 64; por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2010 r., III KK 225/10, Wyrok SN z 12.07.2012r. V KK 178/12).

W rozpatrywanej sprawie jeden z wyroków, co wynika z informacji o karalności skazanego (k.11-13) oraz treści postanowienia Sądu Okręgowego w Elblągu w sprawie II K 89/10 (k.28-29), które były przedmiotem rozstrzygnięcia, a zatem i oceny spełnienia także i w jego zakresie materialnych przesłanek zbiegu przestępstw w rozumieniu art. 85 kk, miał wydać Sąd Okręgowy w Elblągu.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że brak uzyskania akt sprawy II K 9/01 czy chociażby odpisu wyroku w tej sprawie przez sąd I instancji spowodował zapewne nie tylko pomyłkę w oznaczeniu sądu wydającego wyrok w sprawie II K 9/01 , ale i brak bliższych danych w części wstępnej zaskarżonego wyroku łącznego, co do treści tego jednostkowego wyroku, w tym dat/daty czynów/czynu.

Mając jednak na uwadze chociażby dane zawarte w informacji o karalności skazanego (k.11-13) oraz treści postanowienia Sądu Okręgowego w Elblągu w sprawie II K 89/10 (k.28-29), to stosownie do przytoczonych powyżej argumentów i treści art. 569 § 2 kpk - właściwym do rozpoznania sprawy M. M. o wydanie wyroku łącznego, był Sąd Okręgowy w Elblągu, nie zaś niższy instancyjnie Sąd Rejonowy w Elblągu. Tym samym Sąd Rejonowy w Elblągu wydając zaskarżony wyrok uchybił tej normie.

Zgodnie z treścią art. 439 § 1 pkt 4 kpk tego rodzaju naruszenie przepisów stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą skutkującą koniecznością uchylenia dotkniętego nim wyroku. Dlatego orzeczono o uchyleniu zaskarżonego wyroku łącznego i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania sądowi właściwemu tj. Sądowi Okręgowemu w Elblągu, który w pierwszej kolejności, przed przystąpieniem do oceny czy istnieją warunki z art. 85 kk do orzeczenia kary łącznej, winien uzyskać akta sprawy II K 9/01.